

SUPREMO HONORI,
 VIRI
 NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, EXPERIENTIS-
 SIMIQVE
 DOMINI
JOANNISCA-
SIMIRI TAU.
 BENHEIMII,

DOCTORIS MEDICI SENIORIS IN
 CIVITATE REGIA THORUNIENSI,

cum die XXI. Mart. Anno MDCCVII.

placide in Domino obdormiisset, Corpusqve
 solenni ritu

d. XXVII. ejusd. ipsa Dominica Oculi, efferretur

l. m. q.

dicare ac consecrare

voluerunt,

RECTOR & PROFESSORES
 GYMNAS. THOR.

THORUNII,

Imprimebat Johannes Conradus Rügerus, Nobiliss. Senatús & Gymnasii Typographus.

Handwritten:
 K. f. 4/21

Handwritten:
 C 362

Epitaphium.

D. O. M. S.

Contegitur hic parvo tumulo
Vasti & magni animi habitaculum,
Augusta qve Virtutis angustum domicilium,
Corpus scilicet fragile
Exquisiti medendi Artificis,
Domini

Joannis Casimiri Taubenheimii,

Doctoris Medici Senioris in Civitate Regia Thoruniensi,
In quo multiplicis doctrinae copia
cum vitæ sanctimonia certabat.

Patriam egressus,
In tribus Academiis

Lipsiensi, Regiomontana & Altorfina
Se perfecit adeo,

Ut triplici virtute Medici conspicuus esset,
Pietate, Doctrina & Felicitate,

Omne sic Trinum perfectum,
Ita consulebat & sibi & aliis,

Bonæ & diuturnæ vitæ spargens præceptiones,
Illas exemplo, has consilio.

Felici diligentia & diligenti felicitate & opera
multos Patriamqve sigillatim sibi devinciebat.

Omnem suam alienæ impendebat vitæ,

Frangebatur suas labore vires, ut in aliis vim frangeret morborum.

Trivit ætatem, ut adderet aliis,

Exsomnia ipse sapiens, ne ægri insomnes haberent noctes,

At, qui toties levavit morti proximos,
tandem ipse succubuit.

Elusit remedia vis mortis crebrius elisa.

Oppressitqve toties fugata.

Diceres morborum victorem a morte jam victum,

Nisi victor per mortem evasisset,

Et remedia a morte Medicus petisset,

Mortem ipsam,

Contra quam dederat, medicinam expertus.

Adeo omnes artes miseriam mortalium produunt,
cum proficere debent, deficiunt.

Quare moriens oculos, imminente Dominica Oculi, levabat
ad Medicum æternum & optimum,

cui erat in oculis,

et feliciter circa æquinoctium clauderebat,

nolebatqve uti amplius,

ut perfectius uteretur,

Et plenius videret nunquam a se visum Servatorem.

Tu autem, Viator, qui hæc legis,

disce,

nunquam salubriora tibi remedia contra mortem esse,

quam in ipsa morte,

& optimam esse scientiam spiritualem Opticam,

quæ suos docet, oculis accurate uti,

dum claudunt. VALE!

Beatis Taubenheimii manibus exiguum hoc erigebatur monumentum

M. P. Fenichius, R.

Si cui difficilem formam natura negavit,
 Is genio facili damna recepta parat.
Asopus formam deformem sponte gerebat,
 Attamen insignes protulit ille dapes.
Nonne Plato pandis humeris latisque cluebat
 Humanae mentis magnus in orbe DEUS?
Parvus Aristoteles distortis cruribus ortus
 Claruit in mundo dignus utroque polo.
Parvus Alexander magnum devicerat orbem,
 Victricemque tulit semper ubique manum,
***THOMAM SCHWEICKERUM** mirandae sortis homellum
 Insignem pietas ingeniumque dedit.
Quod dextris alii tractant, peraguntque sinistris
 Ille pedum prompta perficiebat ope.
Quin & litterulas pede tam bene scribere scivit,
 Calligraphi ut faciles posset obire vices.
Lumine ** **SCOENBERGERUS** erat privatus utroque
 Sed quem mons alto Regius ore probat.
Saepe sub attrita latitat sapientia veste,
 Saepe sub immiti corpore vita latet.
Est alius, tortis qui incedit rite capillis
 Corporis & sani viribus usque valet.
Est alius, crassi ventris qui abdomine turget,
 Et numerat multas prosperitatis opes.
Est alius, sano qui semper pectore vivit,
 Nec patitur sitim tartareamque famem.
Est alius, faciem nitida qui fronte coronat,
 Ungendo crines ora colore notans.
Attamen hi pulchro gestant in corpore mores
 Deformes, vivunt nec sine labe diem.
Ast noster DOCTOR depresso in corpore claram
 Exegit vitam, laudibus atque bonam.
Praebuit in parvo magnum virtutis honorem
 Corpore, quin summas fertilitatis opes.
Si nunc aetherea frueretur luce Melampus,
 Cumque Machaonio viveret Empedocles.
Atque iterum sacras Podalirius ederet herbas,
 De tumulo Cois surgeret Hippocrates.
Dispeream, si non en! **TAUBENHEIMIUS** inter
 Praecipuas partes posset habere locum.
Quo non res Medicus scivit prudentior alter,
 Nec Sophiae fontes plenior ore bibit.
De pietate Viri non est ut plurima pangam,
 Impius est, & erit, qui neget esse pium,
Is calidis precibus varios amovit ab urbe
 Casus, & nubes dispulit ille nigras.
Jam silet, & curis mundi morboque solutus
 Latatur lata letus in arce DEI.

Ne memoria Taubenheimiana periret, monumentum
 hoc aed. p.

M. Martinus Böhm.

Vid. J. G. Schenkii Historia Monstrorum p. 35. ubi crena pedibus pre-
 hensa has & xoppingitlitteras: DEUS mirabilis in operibus suis. ** Conf.
 Biblisches Ehren-Gedächtniß Hrn. Huldar. Schenberg. Ph. &
 LL. AA. M. a J. G. Stempel. aufgerichtet. A. 1649.

Cic.

Cic. in Parad.

Mors! terribilis iis, quorum cum vita omnia extinguuntur.

Terribilis forsā Libitina videbitur illis,
Qvi sua se veluti cuncta perire putant;
Qvos nimum delectat inanis gloria mundi,
Atqve voluptatis prava cupido trahit:
Qvos onerant graviter scelerata crimina vitæ,
Indeqve post mortem pœna stupenda manet:
Qvos exangve piget corpus committere matri,
Ac animam Patri reddere ritè suo.
Qvi verò benè vixerunt, vitamqve perennem
Post mortem sperant consequi in axe poli:
His non terribilis, verum gratissima mors est,
Utpote quæ cuncti finis in orbe mali,
Veræ principium vitæ, portusqve petendus
Fluctibus ex mundi, cum vocat ipse DEUS.
Hinc Medico nostro mors formidabilis esse
Non poterat solvi corpore ab hoc cupido.
Cujus erat bona pars vitæ meditatio mortis,
Corpus & infirmum mortis imago fere.
Qvi, veluti cuivis notum, bene vivere sœvit,
Æternum blando Numen amore colens,
Cautius ægros lento medicamine curans,
Donec erant vires corporis ac animi;
His fractis, contra vim mortis, dixit, in herbis
Sicut & in Medicis, artis opisqve nihil;
A Christo, mortis qvi mors & pestis averni,
Auxilium veniet prosperitasqve mihi.
Sic animâ Domino commissâ lumina clausit
Inter Amicorum vota precesqve pias.
Jam fruitur cœlo vitâ longè meliori
Cum Patribus sanctis, Angelicisqve choris.
Omne, quod in mundo misero fortuna negavit,
Jam capit in cœlis. O speciale lucrum!
O felix! qvi sic vivit, ne terreat ipsum
Mors, sed ei fiat grande aliquando lucrum.

L. m. Ser

M. MARTINUS BERTLEFFIUS,

Prof. Publ. & Vifit.